

DO AKTUALNEJ
PODSTAWY PROGRAMOWEJ

Część 2

Kwalifikacja A.36 Prowadzenie rachunkowości

Podręcznik do nauki zawodów
technik ekonomista
i technik rachunkowości

Marcin Michalik, Gabriela Piech

Podręcznik jest zgodny z podstawą programową kształcenia w zawodzie technik ekonomista 331403 i technik rachunkowości 431103.

Wszelkie prawa zastrzeżone. Nieautoryzowane rozpowszechnianie całości lub fragmentu niniejszej publikacji w jakiegokolwiek postaci jest zabronione. Wykonywanie kopii metodą kserograficzną, fotograficzną, a także kopiowanie książki na nośniku filmowym, magnetycznym lub innym powoduje naruszenie praw autorskich niniejszej publikacji.

Wszystkie znaki występujące w tekście są zastrzeżonymi znakami firmowymi bądź towarowymi ich właścicieli.

Autorzy oraz Wydawnictwo HELION dołożyli wszelkich starań, by zawarte w tej książce informacje były kompletne i rzetelne. Nie biorą jednak żadnej odpowiedzialności ani za ich wykorzystanie, ani za związane z tym ewentualne naruszenie praw patentowych lub autorskich. Autorzy oraz Wydawnictwo HELION nie ponoszą również żadnej odpowiedzialności za ewentualne szkody wynikłe z wykorzystania informacji zawartych w książce.

Redaktor prowadzący: Joanna Zaręba

Projekt okładki: Jan Paluch

Fotografia na okładce została wykorzystana za zgodą Shutterstock.

Wydawnictwo HELION

ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice

tel. 32 231 22 19, 32 230 98 63

e-mail: helion@helion.pl

WWW: <http://helion.pl> (księgarnia internetowa, katalog książek)

Drogi Czytelniku!

Jeżeli chcesz ocenić tę książkę, zajrzyj pod adres

<http://helion.pl/user/opinie?a36te2>

Możesz tam wpisać swoje uwagi, spostrzeżenia, recenzję.

ISBN: 978-83-283-2661-3

Copyright © Helion 2017

Printed in Poland.

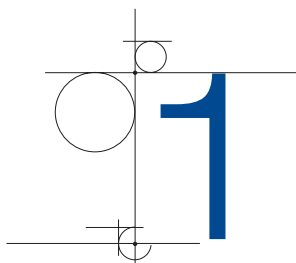
- [Kup książkę](#)
- [Poleć książkę](#)
- [Oceń książkę](#)

- [Księgarnia internetowa](#)
- [Lubię to! » Nasza społeczność](#)

Spis treści

Wstęp	5
Rozdział 1. Prowadzenie i rozliczanie inwentaryzacji	7
1.1. Istota i zasady inwentaryzacji	7
1.2. Rodzaje i metody inwentaryzacji	8
1.3. Ewidencja i rozliczanie różnic inwentaryzacyjnych	11
1.3.1. Ewidencja i rozliczanie niedoborów i szkód	12
1.3.2. Ewidencja i rozliczanie nadwyżek	28
1.3.3. Ewidencja kompensaty	34
1.4. Sporządzanie dokumentacji związanej z inwentaryzacją	43
Rozdział 2. Sprawozdawczość finansowa	55
2.1. Sprawozdanie finansowe i jego elementy	55
2.2. Bilans	59
2.3. Rachunek zysków i strat	75
2.4. Informacja dodatkowa	86
2.5. Zestawienie zmian w kapitale własnym	86
2.6. Rachunek przepływów pieniężnych	89
2.7. Sprawozdanie z działalności	94

Rozdział 3. Przeprowadzanie analizy finansowej w przedsiębiorstwie	95
3.1. Wstęp do analizy finansowej	95
3.2. Analiza bilansu oraz rachunku zysków i strat	96
3.2.1. Struktura i dynamika składników bilansu	96
3.2.2. Struktura i dynamika rachunku zysków i strat	102
3.2.3. Analiza sytuacji majątkowej i finansowej przedsiębiorstwa	106
3.3. Analiza wskaźnikowa	109
3.3.1. Analiza płynności finansowej	109
3.3.2. Analiza sprawności działania przedsiębiorstwa	112
3.3.3. Analiza wspomaganie finansowego	116
3.3.4. Analiza rentowności	119
Rozdział 4. Zadania przygotowujące do egzaminu z kwalifikacji A.36. Prowadzenie rachunkowości	129
Dodatek A Dane do zadań i przykładów	201
Dodatek B Przykładowy wykaz kont księgi głównej	225
Bibliografia	231

Prowadzenie i rozliczanie inwentaryzacji

1.1. Istota i zasady inwentaryzacji

Na podstawie danych zawartych w księgach rachunkowych przedsiębiorstwo sporządza sprawozdanie finansowe. W tym dokumencie należy przedstawiać w sposób jasny i rzetelny obraz sytuacji finansowej i majątkowej jednostki. Stany ewidencyjne składników majątkowych, na podstawie których jest sporządzane sprawozdanie finansowe, mogą się różnić od stanów rzeczywistych tych składników. Powodami takiej sytuacji mogą być błędy w dokumentach magazynowych, błędy w wartościach przyjętych i wydanych składników zapasów, właściwości przechowywanych zapasów. By doprowadzić stan składników bilansowych ujęty w księgach rachunkowych do poziomu odpowiadającego wartości rzeczywistej posiadanych składników, przeprowadza się **inwentaryzację**. W jej wyniku następuje:

- ustalenie faktycznego stanu składników aktywów i pasywów przedsiębiorstwa;
- porównanie danych dotyczących stanu rzeczywistego składników z ich stanem księgowym;
- ustalenie i rozliczenie w księgach rachunkowych ujawnionych różnic;
- rozliczenie osób odpowiedzialnych za powierzone im mienie;
- ocena przydatności i jakości posiadanych składników.

Obowiązek przeprowadzania inwentaryzacji wynika z ustawy o rachunkowości. Przedmiotem inwentaryzacji są wszystkie składniki aktywów i pasywów przedsiębiorstwa. W celu zapewnienia prawidłowości i rzetelności inwentaryzacji należy przestrzegać odpowiednich zasad.

Zasada terminowości i częstotliwości — inwentaryzację należy przeprowadzić zgodnie z przyjętym planem i częstotliwością określoną w ustawie o rachunkowości oraz zapewnić terminowe przygotowanie sprawozdania finansowego.

Zasada rzetelnego obrazu — należy dokonać dokładnego pomiaru i identyfikacji aktywów i pasywów oraz prawidłowo ustalić ich wartość.

Zasada kompletności i kompleksowości — inwentaryzacją należy objąć wszystkie składniki majątkowe, również te nieujęte w ewidencji księgowej.

Zasada kolejnych czynności — należy zaplanować kolejność i czas trwania poszczególnych prac inwentaryzacyjnych, by zapewnić sprawny przebieg całej inwentaryzacji.

Zasada podwójnej kontroli — pomiar składników majątkowych powinny wykonać dwie osoby, by zagwarantować dokładność otrzymanych wyników.

Zasada zamkniętych drzwi — o ile to możliwe, spis jest przeprowadzany przy zamkniętych drzwiach, czyli w czasie jego trwania nie jest dokonywany obrót magazynowy (np. w dni wolne od pracy).

Zasada uczestnictwa w spisie osoby materialnie odpowiedzialnej — w spisie z natury powinna uczestniczyć osoba materialnie odpowiedzialna.

Zasada komisyjności — w spisie z natury powinny uczestniczyć co najmniej dwie osoby, dzięki temu wyniki spisu będą bardziej wiarygodne.

Zasada fachowości komisji spisowej — do zespołów spisowych należy wybrać osoby, które znają asortyment spisywanych składników majątkowych i zasady gospodarowania tymi składnikami.

Zasada zaskoczenia — w określonych sytuacjach inwentaryzację przeprowadza się bez uprzedzenia, np. dotyczy to inwentaryzacji gotówki w kasie.

1.2. Rodzaje i metody inwentaryzacji

Przedsiębiorstwo kontynuujące działalność jest zobowiązane do przeprowadzenia inwentaryzacji składników bilansowych na ostatni dzień roku obrotowego, przy czym inwentaryzację niektórych składników można rozpocząć już od 1 października i zakończyć do 15 stycznia następnego roku. Ponadto inwentaryzację przeprowadzają przedsiębiorstwa kończące działalność, postawione w stan likwidacji lub ogłaszające upadłość.

W zależności od przedmiotu inwentaryzacji należy zastosować jedną z metod inwentaryzacji:

- wykonanie spisu z natury obejmującego rzeczowe i pieniężne składniki aktywów;
- uzgodnienie sald dotyczące należności od odbiorców i środków pieniężnych na rachunkach bankowych;
- porównanie danych o wartościach składników ujętych w księgach rachunkowych z danymi wynikającymi z odpowiednich dokumentów i ich zweryfikowanie.

Spis z natury polega na policzeniu, zmierzeniu, zważeniu ilości danego składnika aktywów, obliczeniu jego wartości, porównaniu z wartością ujętą w księgach rachunkowych, wyjaśnieniu

i rozliczeniu ewentualnych różnic. Jest wykonywany przez zespoły spisowe, które otrzymują arkusze spisu z natury traktowane jako druki ścisłego zarachowania (ich liczba jest kontrolowana). Osoba, która otrzymała druki, jest zobowiązana się z nich rozliczyć.

Potwierdzenie salda polega na akceptacji salda rozliczeń przez wierzyciela i dłużnika oraz na wyjaśnieniu i rozliczeniu ewentualnych różnic. Wierzyciel wysyła na piśmie dłużnikowi (np. kontrahentowi) potwierdzenie salda, z kolei dłużnik pisemnie potwierdza informację o saldzie rozliczeń z wierzycielem lub zgłasza zastrzeżenia. W ustawie o rachunkowości nie przewidziano „milczącego potwierdzenia sald”. Brak odpowiedzi dłużnika oznacza saldo niepotwierdzone. Należy wówczas dokonać weryfikacji realnej kwoty należności. Wierzyciel powinien uzgodnić salda wszystkich należności z wyjątkiem należności spornych i wątpliwych, należności publicznoprawnych i należności od osób nieprowadzących działalności gospodarczej. Należności w walucie obcej inwentaryzuje się w wartości wyrażonej w danej walucie, bez przeliczania na walutę polską.

Metoda weryfikacji polega na:

- porównaniu zapisów na kontach księgowych z dowodami księgowymi;
- porównaniu zgodności sald z treścią dowodów księgowych;
- sprawdzeniu kwot zapisów księgowych z kwotami w dowodach księgowych;
- ocenianiu prawidłowości wyceny inwentaryzowanych składników.

Tą metodą są inwentaryzowane m.in. wartości niematerialne i prawne. Należy ustalić, czy składnik wartości niematerialnych i prawnych ujęty w ewidencji księgowej jest wykorzystywany w działalności gospodarczej, czy przyjęto prawidłową wartość początkową i właściwie obliczono kwoty amortyzacji. W takim przypadku weryfikacji podlegają zapisy na kontach:

- *Wartości niematerialne i prawne,*
- *Umorzenie wartości niematerialnych i prawnych,*
- *Odpisy aktualizujące wartości niematerialne i prawne*

oraz dane ujęte w dokumentach stanowiących podstawę zapisów na wymienionych kontach. Prace te zwykle wykonują pracownicy księgowości.

Spis z natury może być przeprowadzany jako:

- **inwentaryzacja okresowa** — polega na ustaleniu rzeczywistego stanu wszystkich składników aktywów (inwentaryzacja pełna) lub wybranych składników aktywów (inwentaryzacja częściowa) objętych w przedsiębiorstwie ewidencją bilansową; jest przeprowadzana w terminach ustalonych w planie inwentaryzacji;
- **inwentaryzacja ciągła** — polega na sukcesywnym ustalaniu rzeczywistego stanu wszystkich składników aktywów (inwentaryzacja pełna) lub wybranych składników aktywów (inwentaryzacja częściowa) ujętych w księgach rachunkowych; może odbywać się w ciągu całego roku i umożliwia częste kontrolowanie osób odpowiedzialnych za powierzone mienie;

- **inwentaryzacja zdawczo-odbiorcza** — dochodzi do niej, gdy zmienia się osoba materialnie odpowiedzialna za składniki aktywów; odbywa się przy udziale osoby zdającej i przejmującej mienie przedsiębiorstwa;
- **inwentaryzacja doraźna** — dokonywana zwykle drogą spisu z natury w związku z wypadkami losowymi lub w sytuacji zmiany osób odpowiedzialnych materialnie.

Terminy przeprowadzania inwentaryzacji są uzależnione od rodzaju składników aktywów przedsiębiorstwa. Zostały one przedstawione w tabeli 1.1.

Tabela 1.1. Terminy przeprowadzania inwentaryzacji

Inwentaryzacja w drodze spisu z natury	
Ostatni dzień każdego roku obrotowego	<ul style="list-style-type: none"> • aktywa pieniężne: krajowe środki płatnicze, waluta obca, dewizy • papiery wartościowe w formie materialnej • produkty w toku • materiały, produkty gotowe i towary, których wartość odnosi się w koszty bezpośrednio po zakupie lub w momencie wytworzenia
Ostatni kwartał roku obrotowego (do 15. dnia następnego roku)	<ul style="list-style-type: none"> • zapasy (znajdujące się na terenie niestrzeżonym lub znajdujące się na terenie strzeżonym, lecz nieobjęte ewidencją ilościowo-wartościową) • środki trwałe oraz maszyny i urządzenia wchodzące w skład środków trwałych w budowie — znajdujące się na terenie niestrzeżonym • składniki aktywów stanowiące własność innych podmiotów
Raz w roku (w dowolnym terminie)	<ul style="list-style-type: none"> • zapasy towarów i materiałów objęte ewidencją wartościową w punktach sprzedaży detalicznej • zapasy drewna w przedsiębiorstwach zajmujących się gospodarką leśną
Raz w ciągu dwóch lat (w dowolnym terminie)	<ul style="list-style-type: none"> • zapasy materiałów, produktów gotowych, półproduktów i towarów przechowywanych na terenie strzeżonym objęte ewidencją ilościowo-wartościową
Raz w ciągu czterech lat (w dowolnym terminie)	<ul style="list-style-type: none"> • nieruchomości zaliczone do środków trwałych oraz inwestycji, znajdujące się na terenie strzeżonym • inne środki trwałe oraz maszyny i urządzenia wchodzące w skład środków trwałych w budowie
Inwentaryzacja w drodze potwierdzenia sald	
Ostatni dzień każdego roku obrotowego	<ul style="list-style-type: none"> • aktywa finansowe na rachunkach bankowych lub przechowywane przez inne jednostki • papiery wartościowe w formie zdematerializowanej
Ostatni kwartał roku obrotowego (do 15. dnia następnego roku)	<ul style="list-style-type: none"> • należności, również udzielone pożyczki (z wyjątkiem tych składników, które są inwentaryzowane w drodze weryfikacji) • składniki aktywów powierzone kontrahentom

Inwentaryzacja w drodze weryfikacji	
Ostatni dzień każdego roku obrotowego	<ul style="list-style-type: none"> • środki trwałe, do których jest utrudniony dostęp • grunty i prawa zaliczane do nieruchomości • należności sporne i wątpliwe • niektóre należności i zobowiązania, np. wobec osób nieprowadzących ksiąg rachunkowych z tytułów publicznoprawnych • inne aktywa i pasywa, które nie zostały zinwentaryzowane w drodze spisu z natury lub uzgodnienia sald (nie było to możliwe), np. rozliczenia międzyokresowe kosztów i przychodów, kapitały własne, rezerwy

1.3. Ewidencja i rozliczanie różnic inwentaryzacyjnych

Ujawnione w czasie inwentaryzacji różnice pomiędzy stanem ewidencyjnym a stanem faktycznym składników bilansowych nazywamy **różnicami inwentaryzacyjnymi**. Ich rozliczenie powinno nastąpić w księgach rachunkowych tego roku obrotowego, na który przypadał termin inwentaryzacji, czyli inwentaryzacja przeprowadzona za 2016 r. powinna być rozliczona w księgach rachunkowych 2016 r.

Różnice inwentaryzacyjne dzielą się na:

- **niedobory** — stan rzeczywisty składników bilansowych ustalony w drodze inwentaryzacji jest niższy od stanu wynikającego z ksiąg rachunkowych;
- **nadwyżki** — stan rzeczywisty składników bilansowych ustalony w drodze inwentaryzacji jest wyższy od stanu wynikającego z ksiąg rachunkowych;
- **szkody** — rzeczywista wartość składników bilansowych jest niższa od wartości księgowej.

Wstępnie, do czasu rozliczenia, różnice inwentaryzacyjne ujmuje się w następujący sposób:

- niedobory i szkody — na koncie *241 Rozliczenie niedoborów i szkód*;
- nadwyżki — na koncie *242 Rozliczenie nadwyżek*.

Do wyceny różnic inwentaryzacyjnych stosuje się ceny składników przyjęte w ewidencji księgowej. W przypadku wystąpienia niedoborów są to:

- dla rzeczowych składników aktywów trwałych — wartość początkowa pomniejszona o dotychczasowe odpisy amortyzacyjne;
- dla rzeczowych składników aktywów obrotowych — cena nabycia (ewentualnie cena zakupu) lub koszt wytworzenia;
- dla środków pieniężnych — wartość nominalna.

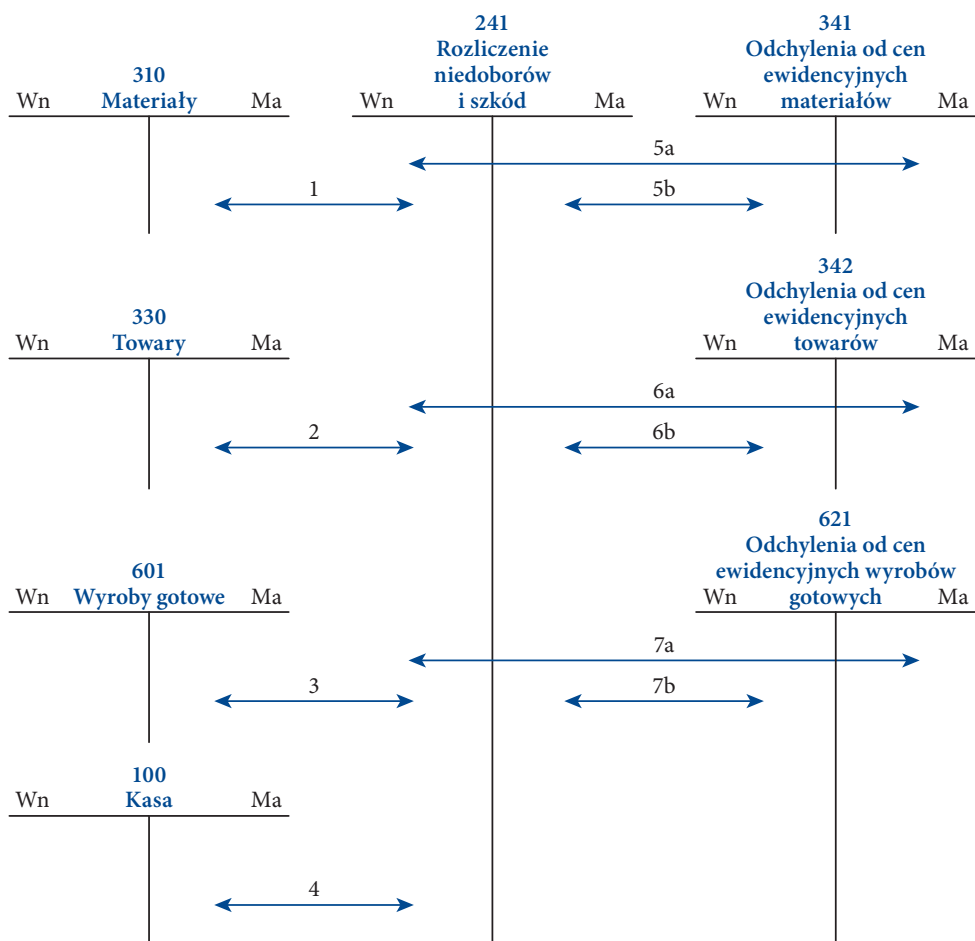
Ujawnione nadwyżki inwentaryzacyjne wycenia się odpowiednio:

- rzeczowe składniki majątku — według ceny ewidencyjnej, a w przypadku jej braku według cen sprzedaży netto możliwych do uzyskania (cen rynkowych);
- środki pieniężne — według wartości nominalnej.

1.3.1. Ewidencja i rozliczanie niedoborów i szkód

Ewidencję ujemnych różnic inwentaryzacyjnych w składnikach rzeczowych aktywów trwałych oraz niedobór gotówki w kasie przedstawiają schemat 1.1 i przykład 1.1.

Schemat 1.1. Ewidencja niedoborów i szkód w zapasach oraz niedoborów gotówki w kasie

Opis schematu:

1. Rw — ujawnienie niedoboru materiałów w magazynie
2. Rw — ujawnienie niedoboru towarów w magazynie
3. Rw — ujawnienie niedoboru wyrobów gotowych w magazynie
4. KW — ujawnienie niedoboru gotówki w kasie
5. PK — odchylenia od cen ewidencyjnych dotyczące niedoboru materiałów
 - a) debetowe (Wn)
 - b) kredytowe (Ma)
6. PK — odchylenia od cen ewidencyjnych dotyczące niedoboru towarów
 - a) debetowe (Wn)
 - b) kredytowe (Ma)
7. PK — odchylenia od cen ewidencyjnych dotyczące niedoboru wyrobów gotowych
 - a) debetowe (Wn)
 - b) kredytowe (Ma)

Przykład 1.1

W przedsiębiorstwie ALFA sp. z o.o. w Katowicach salda początkowe wybranych kont wynoszą (w zł):

Materiały	16 000
Wyroby gotowe	21 000
Kasa	2 600

W wyniku przeprowadzonej inwentaryzacji stwierdzono:

- niedobór materiałów o wartości 200 zł;
- niedobór wyrobów gotowych o wartości 85 zł;
- niedobór gotówki w kasie o wartości 15 zł.

Materiały wyceniane są w rzeczywistych cenach zakupu, a wyroby gotowe według kosztu wytworzenia.

Dekretacja

Lp.	Treści operacji gospodarczych	Wartość (w zł)	Konto	
			Wn	Ma
1	Rw — ujawnienie niedoboru materiałów w magazynie	200	241	310
2	Rw — ujawnienie niedoboru wyrobów gotowych w magazynie	85	241	601
3	KW — ujawnienie niedoboru gotówki w kasie	15	241	100

Ewidencja na kontach księgowych

310			601		
Wn	Materiały	Ma	Wn	Wyroby gotowe	Ma
Sp	16 000	200 /1	Sp	21 000	85 /2

100			241		
Wn	Kasa	Ma	Wn	Rozliczenie niedoborów i szkód	Ma
Sp	2 600	15 /3	1/	200	
			2/	85	
			3/	15	

Jeżeli do wyceny zapasów są stosowane stałe ceny ewidencyjne, wówczas mogą występować odchylenia od cen ewidencyjnych materiałów, towarów lub wyrobów gotowych. W wyniku ujawnienia niedoborów w zapasach należy rozliczyć odchylenia od cen ewidencyjnych, które przypadają na niedobór danego składnika rzeczowych aktywów obrotowych. Taką ewidencję materiałów przedstawia przykład 1.2.

Przykład 1.2

W przedsiębiorstwie ALFA sp. z o.o. w Katowicach, w którym materiały wycenia się w stałych cenach ewidencyjnych, salda początkowe wybranych kont wynoszą (w zł):

Materiały 24 000
 Odchylenia od cen ewidencyjnych materiałów (Wn) 3 000

W wyniku przeprowadzonej inwentaryzacji stwierdzono niedobór materiałów o wartości 400 zł.

Dekretacja

Lp.	Treści operacji gospodarczych	Wartość (w zł)	Konto	
			Wn	Ma
1	Rw — ujawnienie niedoboru materiałów w magazynie	400	241	310
2	PK — narzut odchyłeń od cen ewidencyjnych materiałów przypadający na ich niedobór	50	241	341

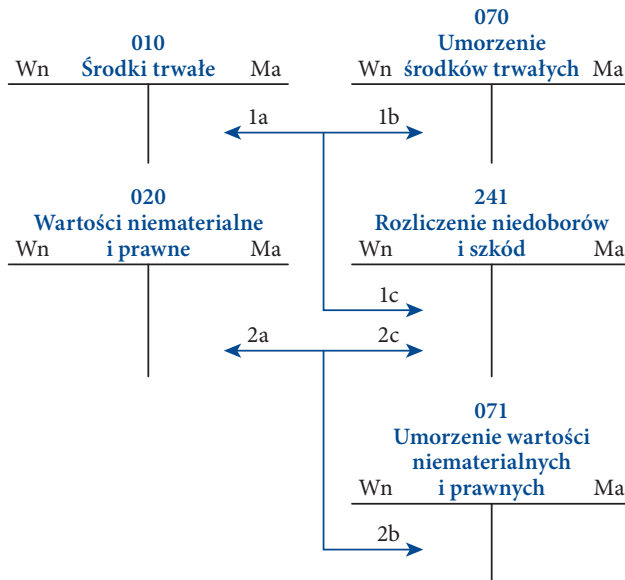
$$W_{no} = \frac{3\,000 \text{ zł}}{24\,000 \text{ zł}} \cdot 100\% = 12,5\% \quad N_o = \frac{400 \text{ zł} \cdot 12,5\%}{100\%} = 50 \text{ zł}$$

Ewidencja na kontach księgowych

310			341			241			
Materiały			Odchylenia od cen ewidencyjnych materiałów			Rozliczenie niedoborów i szkód			
Wn		Ma	Wn		Ma	Wn		Ma	
Sp	24 000	400	/1	Sp	3 000	50	/2	1/	400
								2/	50

W inwentaryzacji w drodze spisu z natury lub weryfikacji są ustalane niedobory inwentaryzacyjne w środkach trwałych oraz wartościach niematerialnych i prawnych. W wycenie tych różnic należy uwzględnić dokonane odpisy umorzeniowe. Ewidencję różnic inwentaryzacyjnych w aktywach trwałych przedstawia schemat 1.2 oraz przykład 1.3.

Schemat 1.2. Ewidencja niedoborów i szkód w aktywach trwałych

Opis schematu:

1. LT — ujawniony niedobór w stanie środków trwałych
 - a) wartość początkowa środka trwałego
 - b) dotychczasowe umorzenie
 - c) wartość bieżąca (netto) środka trwałego
2. PK — ujawniony niedobór w stanie wartości niematerialnych i prawnych
 - a) wartość początkowa
 - b) dotychczasowe umorzenie
 - c) wartość bieżąca (netto)

Przykład 1.3

W przedsiębiorstwie OMEGA sp. z o.o. w Gliwicach salda początkowe wybranych kont wynoszą (w zł):

Środki trwałe 160 000

Umorzenie środków trwałych 41 000

W wyniku przeprowadzonej inwentaryzacji stwierdzono niedobór w stanie środków trwałych — urządzenia o wartości początkowej 820 zł i dotychczasowym umorzeniu 350 zł.

Dekretacja

Lp.	Treści operacji gospodarczych	Wartość (w zł)	Konto	
			Wn	Ma
1	LT — likwidacja urządzenia na skutek ujawnienia podczas inwentaryzacji jego niedoboru			
	a) wartość początkowa środka trwałego	820		010
	b) dotychczasowe umorzenie	350	070	
	c) wartość bieżąca (netto) środka trwałego	470	241	

Ewidencja na kontach księgowych

010			070				241							
Środki trwałe			Umorzenie środków trwałych				Rozliczenie niedoborów i szkód							
Wn		Ma	Wn		Ma	Wn		Ma						
Sp	160 000		820	/1a		1b/	350		41 000	Sp	1c/	470		

ZADANIA DO WYKONANIA

Zadanie 1.1

W przedsiębiorstwie PROTOMET sp. z o.o. w Gliwicach salda początkowe wybranych kont wynoszą (w zł):

Środki trwałe 120 000

Umorzenie środków trwałych 45 000

Wartości niematerialne i prawne 32 000

Umorzenie wartości niematerialnych i prawnych 18 500

Materiały 25 000

Wyroby gotowe 32 000

Kasa 1 200

ZADANIA DO WYKONANIA

W wyniku przeprowadzonej inwentaryzacji stwierdzono:

- niedobór materiałów o wartości 650 zł;
- niedobór wyrobów gotowych o wartości 420 zł;
- niedobór gotówki w kasie o wartości 32 zł;
- niedobór w środkach trwałych — urządzenie o wartości początkowej 4 700 zł i dotychczasowym umorzeniu 1 600 zł;
- niedobór w wartościach niematerialnych i prawnych na kwotę 2 000 zł; ustalono, że wystąpił błąd w ewidencji księgowej, w której przyjęto wartość początkową 8 000 zł, a na podstawie faktury wartość ewidencyjna wynosiła 6 000 zł;
- różnicę 2 000 zł uznano za niedobór, uwzględniając umorzenie dotyczące niedoboru na kwotę 400 zł.

Materiały są wyceniane w rzeczywistych cenach zakupu, a wyroby gotowe według kosztu wytworzenia.

Polecenia:

1. Otwórz konta do zadania.
2. Na podstawie danych o przeprowadzonej inwentaryzacji sporządź tabelę dekretacyjną dla zaistniałych operacji gospodarczych.
3. Zaksięguj na kontach operacje gospodarcze.

Zadanie 1.2

W przedsiębiorstwie VEDUTA sp. z o.o. w Katowicach, w którym zapasy wycenia się w stałych cenach ewidencyjnych, salda początkowe wybranych kont wynoszą (w zł):

Materiały	30 000
Odchylenia od cen ewidencyjnych materiałów (Wn)	6 000
Wyroby gotowe	32 000
Odchylenia od cen ewidencyjnych wyrobów gotowych (Ma)	800

W wyniku przeprowadzonej inwentaryzacji stwierdzono niedobór materiałów o wartości 800 zł (w cenie ewidencyjnej) oraz wyrobów gotowych o wartości 600 zł (w cenie ewidencyjnej).

Polecenia:

1. Otwórz konta do zadania.
2. Zaksięguj na kontach operacje gospodarcze dotyczące ujawnienia niedoborów w zapasach oraz ustalenia odchyłeń od cen ewidencyjnych materiałów i wyrobów gotowych przypadających na ujawnione niedobory.

3

Przeprowadzanie analizy finansowej w przedsiębiorstwie

3.1. Wstęp do analizy finansowej

Zarządzanie przedsiębiorstwem wiąże się z ciągłym podejmowaniem decyzji dotyczących wykorzystania posiadanych zasobów w sposób zapewniający efektywny rozwój przedsiębiorstwa. **Analiza finansowa** jest narzędziem służącym do prawidłowej interpretacji danych zawartych w sprawozdaniu finansowym. Powinna prowadzić do lepszego wykorzystania zasobów i poprawy wyników działalności. Jest źródłem informacji przydatnych do kierowania przedsiębiorstwem.

Analiza działalności przedsiębiorstwa może dać odpowiedź na pytania:

1. Czy podjęte działania przyniosły zamierzone efekty (analiza *ex post*)?
2. Jaką strategię należy zbudować, by osiągnąć zaplanowane cele (analiza *ex ante*)?

Analiza, której przedmiotem jest badanie działalności przedsiębiorstwa, jest **analizą ekonomiczną**. Obejmuje ona zakres:

- analizę techniczno-ekonomiczną,
- analizę finansową.

Analiza techniczno-ekonomiczna wykorzystuje do badań wielkości ekonomiczne głównie wyrażone w jednostkach rzeczowych lub osobowych (uzupełniająco w ujęciu finansowym).

Analiza finansowa bazuje na wielkościach ekonomicznych wyrażonych w jednostkach pieniężnych i dotyczy stanu majątkowo-finansowego przedsiębiorstwa oraz jego sytuacji finansowej.

Głównym źródłem informacji dla analizy finansowej jest sprawozdanie finansowe jednostki. Zawiera informacje dotyczące:

- sytuacji majątkowej i finansowej przedsiębiorstwa,
- wyniku finansowego przedsiębiorstwa,
- rentowności,
- kosztów i przychodów ze sprzedaży.

Podstawowe części sprawozdania finansowego, tj. bilans oraz rachunek zysków i strat, mogą podlegać badaniu przy uwzględnieniu ich powiązań zewnętrznych (z danymi planu finansowego, z danymi innych przedsiębiorstw) i wewnętrznych (różnokierunkowe rozpatrywanie danych zawartych w sprawozdaniu finansowym).

W analizie wykorzystuje się wskaźniki ekonomiczne, czyli wielkości liczbowe odzwierciedlające działalność gospodarczą przedsiębiorstwa.

3.2. Analiza bilansu oraz rachunku zysków i strat

3.2.1. Struktura i dynamika składników bilansu

Wstępem do analizy bilansu jest przekształcenie bilansu sprawozdawczego w **bilans analityczny** przez łączenie pozycji szczegółowych w syntetyczne oraz eliminowanie pozycji nieistotnych z punktu widzenia celów przyjętych w analizie. Bilans analityczny może mieć różny stopień szczegółowości, uzależniony od potrzeb informacyjnych przedsiębiorstwa.

W przykładzie 3.1 pokazano przekształcenie na potrzeby analizy finansowej pełnego bilansu przedsiębiorstwa VERA sp. z o.o. w Gliwicach w bilans analityczny. Dane z bilansu analitycznego zostaną wykorzystane do obliczenia wskaźników struktury, dynamiki, płynności finansowej, rentowności i innych.

Przyjęto dwa kierunki analizy bilansu:

- pionowy,
- poziomy.

Analiza pionowa obejmuje badanie struktury składników aktywów i pasywów, co prowadzi do oceny udziału poszczególnych składników w sumie bilansowej. Zasadniczo przyjmuje się w aktywach, że prawidłową tendencją jest wzrost wartości rzeczowych i finansowych aktywów trwałych, utrzymujący się na stałym poziomie lub zmniejszający się udział zapasów i należności oraz malejący udział pozostałych zasobów obrotowych. W pasywach pozytywnymi zjawiskami są wzrost udziału kapitału własnego oraz spadek udziału zobowiązań. Tę ocenę należy powiązać z realizowanymi zadaniami. Przedsiębiorstwo, które ponosi duże

nakłady na środki trwałe w budowie, może odnotować wzrost zobowiązań, zwłaszcza tych długoterminowych.

Badanie dynamiki składników bilansowych jest przedmiotem **analizy poziomej**. Porównanie danych na początek i na koniec roku prowadzi do oceny zmian, jakie dokonały się w składnikach bilansu w okresie objętym badaniem.

Przedmiotem analizy bilansu są ponadto powiązania występujące pomiędzy składnikami aktywów i pasywów.

Podstawowe wskaźniki wykorzystywane w analizie struktury aktywów i pasywów

Wskaźnik udziału aktywów trwałych w sumie aktywów

$$\frac{\text{aktywa trwałe}}{\text{suma aktywów}} \cdot 100\%$$

Wskaźnik służy do oceny udziału aktywów trwałych w ogólnej sumie aktywów.

Wskaźnik udziału aktywów obrotowych w sumie aktywów

$$\frac{\text{aktywa obrotowe}}{\text{suma aktywów}} \cdot 100\%$$

Wskaźnik określa udział aktywów obrotowych w ogólnej sumie aktywów.

Wskaźnik udziału kapitału własnego w kapitale całkowitym

$$\frac{\text{kapitał własny}}{\text{kapitał całkowity}} \cdot 100\%$$

Wskaźnik jest stosowany do oceny udziału kapitału własnego w ogólnej sumie pasywów.

Wskaźnik udziału zobowiązań w kapitale całkowitym

$$\frac{\text{zobowiązania ogółem}}{\text{kapitał całkowity}} \cdot 100\%$$

Wskaźnik określa udział zobowiązań w ogólnej sumie pasywów.

Analizę struktury aktywów i pasywów w bilansie przedsiębiorstwa VERA sp. z o.o. przedstawia przykład 3.1.

Przykład 3.1

Przedsiębiorstwo VERA sp. z o.o. w Gliwicach zajmuje się produkcją odzieży sportowej. Bilans roczny zamieszczono w dodatku A na s. 201. Na podstawie pełnego bilansu sporządzono bilans analityczny, który w kolejnych przykładach jest źródłem danych do analizy finansowej.

Bilans analityczny przedsiębiorstwa VERA sp. z o.o. w Gliwicach

	Wyszczególnienie	Stan na 31.12.2015 (w zł)	Wskaźnik struktury (w %)	Stan na 31.12.2016 (w zł)	Wskaźnik struktury (w %)	Dynamika (w %)	Odchylenia (w zł)
	Aktywa						
A	Aktywa trwałe	12 830	68,8	15 314	69,0	119,4	2 484
1	Wartości niematerialne i prawne	1 619	8,7	1 619	7,3	100,0	0
2	Rzeczowe aktywa trwałe	7 741	41,5	10 193	45,9	131,7	2 452
3	Inwestycje długoterminowe	3 470	18,6	3 502	15,8	100,9	32
B	Aktywa obrotowe	5 816	31,2	6 891	31,0	118,5	1 075
1	Zapasy	3 216	17,3	4 615	20,8	143,5	1 399
2	Należności krótkoterminowe	1 646	8,8	1 950	8,8	118,5	304
3	Środki pieniężne	954	5,1	326	1,4	34,2	-628
	Aktywa razem	18 646	100,0	22 205	100,0	119,1	3 559
	Pasywa						
A	Kapitał własny	8 870	47,6	11 475	51,7	129,4	2 605
1	Kapitał podstawowy	6 230	33,4	6 230	28,1	100,0	0
2	Kapitał zapasowy (w tym kapitał z aktualizacji wyceny)	1 350	7,3	3 807	17,1	282,0	2 457
3	Zysk netto	1 290	6,9	1 438	6,5	111,5	148

	Wyszczególnienie	Stan na 31.12.2015 (w zł)	Wskaźnik struktury (w %)	Stan na 31.12.2016 (w zł)	Wskaźnik struktury (w %)	Dynamika (w %)	Odchylenia (w zł)
B	Zobowiązania i rezerwy na zobowiązania	9 776	52,4	10 730	48,3	109,8	954
1	Zobowiązania długoterminowe	5 809	31,1	6 796	30,6	117,0	987
2	Zobowiązania krótkoterminowe	3 967	21,3	3 934	17,7	99,2	-33
	Pasywa razem	18 646	100,0	22 205	100,0	119,1	3 559

W bilansie analitycznym przyjęto zaokrąglenie wyników obliczeń do jednego miejsca po przecinku. Dla danego zjawiska suma wskaźników struktury wynosi 100%. W celu uzyskania tej wartości dokonano ręcznej korekty wybranych wyników o $\pm 0,1\%$. W tabeli zestawiono przyjęte zaokrąglenia.

Pozycja bilansu	Stan na dzień	Wskaźnik struktury	
		Wynik obliczeń	Przyjęte zaokrąglenie
Zapasy	31.12.2015 r.	17,2477%	17,3%
Środki pieniężne	31.12.2016 r.	1,4681%	1,4%
Zobowiązania długoterminowe	31.12.2015 r.	31,1541%	31,1%

Analiza struktury aktywów

Wskaźnik udziału aktywów trwałych w sumie aktywów

$$\text{Rok ubiegły} \quad \frac{12\,830}{18\,646} \cdot 100\% = 68,8\%$$

$$\text{Rok bieżący} \quad \frac{15\,314}{22\,205} \cdot 100\% = 69,0\%$$

Wskaźnik udziału aktywów obrotowych w sumie aktywów

$$\text{Rok ubiegły} \quad \frac{5\,816}{18\,646} \cdot 100\% = 31,2\%$$

$$\text{Rok bieżący} \quad \frac{6\,891}{22\,205} \cdot 100\% = 31,0\%$$

W roku ubiegłym:

- Aktywa trwałe stanowiły 68,8% sumy aktywów.
- Aktywa obrotowe stanowiły 31,2% sumy aktywów.
- W strukturze aktywów trwałych największy udział miały rzeczowe aktywa trwałe — 41,5% sumy bilansowej.
- Udział pozostałych składników aktywów trwałych w sumie bilansowej wynosił 18,6% dla inwestycji długoterminowej i 8,7% dla wartości niematerialnych i prawnych.
- W strukturze aktywów obrotowych dominowały zapasy — stanowiły one 17,3% sumy bilansowej.
- Udział pozostałych składników aktywów obrotowych w sumie bilansowej wynosił 8,8% dla należności krótkoterminowych oraz 5,1% dla środków pieniężnych.

W roku bieżącym:

- Aktywa trwałe stanowią 69,0% sumy aktywów.
- Aktywa obrotowe to 31,0% sumy aktywów.
- W strukturze aktywów trwałych największy udział mają rzeczowe aktywa trwałe — wynosi on 45,9% sumy bilansowej.
- Udział pozostałych składników aktywów trwałych w sumie bilansowej to 15,8% dla inwestycji długoterminowej i 7,3% dla wartości niematerialnych i prawnych.
- W strukturze aktywów obrotowych dominują zapasy — stanowią 20,8% sumy bilansowej.
- Udział pozostałych składników aktywów obrotowych w sumie bilansowej wynosi 8,8% dla należności krótkoterminowych oraz 1,4% dla środków pieniężnych.

Analiza struktury pasywów

Wskaźnik udziału kapitału własnego w kapitale całkowitym

$$\text{Rok ubiegły} \quad \frac{8\,870}{18\,646} \cdot 100\% = 47,6\%$$

$$\text{Rok bieżący} \quad \frac{11\,475}{22\,205} \cdot 100\% = 51,7\%$$

Wskaźnik udziału zobowiązań w kapitale całkowitym

$$\text{Rok ubiegły} \quad \frac{9\,776}{18\,646} \cdot 100\% = 52,4\%$$

$$\text{Rok bieżący} \quad \frac{10\,730}{22\,205} \cdot 100\% = 48,3\%$$

W roku ubiegłym:

- Kapitał własny stanowił 47,6% sumy pasywów.
- Zobowiązania wynosiły 52,4% sumy pasywów.
- W strukturze kapitału własnego największy udział miał kapitał podstawowy — 33,4% sumy bilansowej.
- Udział pozostałych składników kapitału własnego w sumie bilansowej to 7,3% dla kapitału zapasowego i 6,9% dla zysku netto.
- W strukturze zobowiązań dominowały zobowiązania długoterminowe — stanowiły 31,1% sumy bilansowej.
- Udział zobowiązań krótkoterminowych w sumie bilansowej wynosił 21,3%.

W roku bieżącym:

- Kapitał własny stanowi 51,7% sumy pasywów.
- Zobowiązania wynoszą 48,3% sumy pasywów.
- W strukturze kapitału własnego największy udział ma kapitał podstawowy — 28,1% sumy bilansowej.
- Udział pozostałych składników kapitału własnego w sumie bilansowej to 17,1% dla kapitału zapasowego oraz 6,5% dla zysku netto.
- W strukturze zobowiązań dominują zobowiązania długoterminowe — stanowią 30,6% sumy bilansowej.
- Udział zobowiązań krótkoterminowych w sumie bilansowej wynosi 17,7%.

Analiza dynamiki składników bilansu

W analizie dynamiki bilansu (analizie poziomej) wykorzystuje się miary statystyczne służące do oceny dynamiki zjawisk, takie jak:

- wskaźnik dynamiki,
- przyrost względny,
- przyrost absolutny (bezwzględny, odchylenie).

W przykładzie 3.2 przedstawiono analizę dynamiki składników bilansu przedsiębiorstwa VERA sp. z o.o. w Gliwicach sporządzoną na podstawie danych z bilansu analitycznego, w którym obliczono wskaźniki dynamiki oraz przyrosty bezwzględne (odchylenia) dla poszczególnych składników aktywów i pasywów.

Przykład 3.2

Analiza dynamiki aktywów przedsiębiorstwa VERA sp. z o.o. w Gliwicach pozwala stwierdzić, że nastąpił wzrost wartości aktywów o 19,1%, przy czym wzrost aktywów trwałych był wyższy (119,4%) niż aktywów obrotowych (118,5%). W aktywach trwałych dużą dynamikę wykazują rzeczowe aktywa trwałe (131,7%), a w aktywach obrotowych zapasy (143,5%).

Przedsiębiorstwo poniosło nakłady na rzeczowe aktywa trwałe, które wykorzystano do zwiększenia rozmiarów produkcji. Ponadto nastąpił wzrost należności krótkoterminowych (o 18,5%), równocześnie wartość środków pieniężnych się zmniejszyła (o 65,8%).

Przedsiębiorstwo rozwija produkcję wyrobów i zwiększa ich sprzedaż. Powoduje to wzrost należności krótkoterminowych. Te zjawiska nie przekładają się na zwiększenie zasobów środków pieniężnych, ponieważ jednostka udziela odbiorcom kredytu kupieckiego i wydłuża okres jego spłaty.

W przedsiębiorstwie VERA sp. z o.o. w Gliwicach nastąpił wzrost pasywów ogółem o 19,1%. Odnotowano większy wzrost kapitału własnego (o 29,4%), mniejszy wzrost zobowiązań i rezerw na zobowiązania (o 9,8%). W grupie kapitału własnego dynamika kapitału zapasowego wynosi 282%, zaś dynamika zysku 111,5%. W grupie zobowiązań spółki stwierdzono wzrost zobowiązań długoterminowych o 17% i spadek zobowiązań krótkoterminowych o 0,8%.

Przedsiębiorstwo zwiększa finansowanie działalności ze źródeł własnych. Korzysta też ze źródeł obcych — zobowiązań długoterminowych.

ZADANIE DO WYKONANIA

Zadanie 3.1

W przedsiębiorstwie handlowym SILESIA SA w Chorzowie sporządzono bilans na dzień 31.12.2016 r. Bilans zamieszczono w dodatku A na s. 209.

Polecenia:

1. Sporządź bilans analityczny na podstawie bilansu rocznego.
2. Przeprowadź analizę struktury oraz dynamiki składników bilansu spółki.

3.2.2. Struktura i dynamika rachunku zysków i strat

Wstępnym etapem analizy rachunku zysków i strat jest badanie struktury i dynamiki przychodów, kosztów oraz wyniku finansowego. Dane z tego rachunku są następnie wykorzystywane do obliczania wskaźników analizy finansowej, m.in. wskaźników rotacji zapasów i należności oraz wskaźników rentowności.

W dodatku A na s. 217 zamieszczono rachunek zysków i strat przedsiębiorstwa ALFA sp. z o.o. w Katowicach, na podstawie tego rachunku zestawiono przychody i obliczono dla nich wskaźniki struktury i dynamiki (przykład 3.3).

Przykład 3.3

	Wyszczególnienie	Stan na 31.12.2015 (w zł)	Wskaźnik struktury (w %)	Stan na 31.12.2016 (w zł)	Wskaźnik struktury (w %)	Dynamika (w %)	Odchylenie (w zł)
I	Przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów, w tym:	42 876	98,4	58 031	98,9	135,3	15 155
1	Przychody netto ze sprzedaży produktów	42 538	97,6	57 549	98,0	135,3	15 011
2	Zmiana stanu produktów	256	0,6	385	0,7	150,4	129
3	Przychody netto ze sprzedaży towarów i materiałów	82	0,2	97	0,2	118,3	15
II	Pozostałe przychody operacyjne	476	1,1	383	0,6	80,5	-93
III	Przychody finansowe	225	0,5	281	0,5	124,9	56
	Przychody razem	43 577	100	58 695	100	134,7	15 118

Wyniki obliczeń zostały zaokrąglone do jednego miejsca po przecinku. Wskaźnik struktury obliczony dla pozostałych przychodów operacyjnych na dzień 31.12.2016 r. wynosi 0,6525%. Przyjęto zaokrąglenie 0,6% — wówczas suma trzech wskaźników struktury przychodów wynosi:

$$98,9\% + 0,6\% + 0,5\% = 100\%$$

Analiza struktury przychodów

W badanym okresie dynamika przychodów przedsiębiorstwa ALFA sp. z o.o. w Katowicach wyniosła 134,7% i była spowodowana wzrostem przychodów netto ze sprzedaży produktów o 35,3%, wzrostem przychodów finansowych o 24,9% oraz spadkiem pozostałych przychodów operacyjnych o 19,5%.

Struktura przychodów w okresie bieżącym i poprzednim jest zbliżona. W badanym okresie największy udział w sumie przychodów spółki mają przychody netto ze sprzedaży produktów, towarów i materiałów — 98,9%. Pozostałe przychody operacyjne stanowią 0,6%, z kolei przychody finansowe to 0,5% ogółu przychodów.

Następnym etapem analizy rachunku zysków i strat może być analiza struktury i dynamiki poniesionych kosztów działalności. W przykładzie 3.4 zestawiono w tabeli koszty w przekroju kosztów działalności operacyjnej, pozostałych kosztów operacyjnych oraz kosztów finansowych.

Przykład 3.4

	Wyszczególnienie	Stan na 31.12.2015 (w zł)	Wskaźnik struktury (w %)	Stan na 31.12.2016 (w zł)	Wskaźnik struktury (w %)	Dynamika (w %)	Odchylenie (w zł)
I	Koszty działalności operacyjnej	12 299	99,5	15 593	99,5	126,8	3 294
1	Amortyzacja	324	2,6	412	2,6	127,2	88
2	Zużycie materiałów i energii	5 425	43,9	7 324	46,7	135,0	1 899
3	Usługi obce	278	2,2	414	2,6	148,9	136
4	Podatki i opłaty	86	0,7	105	0,7	122,1	19
5	Wynagrodzenia	4 526	36,6	5 147	32,9	113,7	621
6	Ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia	937	7,6	1 066	6,8	113,8	129
7	Pozostałe koszty rodzajowe	658	5,3	1 054	6,7	160,2	396
8	Wartość sprzedanych towarów i materiałów	65	0,5	71	0,5	109,2	6
II	Pozostałe koszty operacyjne	32	0,3	41	0,3	128,1	9
III	Koszty finansowe	25	0,2	33	0,2	132,0	8
	Koszty razem	12 356	100	15 667	100	126,80	3 311

Analiza struktury kosztów

W badanym okresie dynamika kosztów przedsiębiorstwa ALFA sp. z o.o. w Katowicach wyniosła 126,8% i wynikała ze wzrostu kosztów działalności operacyjnej o 26,8%, pozostałych kosztów operacyjnych o 28,1% i kosztów finansowych o 32,0%. Badając dynamikę kosztów działalności operacyjnej wykazanych w układzie rodzajowym, należy stwierdzić wzrost kwot

wszystkich składników kosztów. Największą dynamikę odnotowano w przypadku pozostałych kosztów rodzajowych (o 60,2%). Pozostałe duże zwiększenia dotyczą: usług obcych (o 48,9%), zużycia materiałów i energii (o 35%), amortyzacji (o 27,2%), podatków i opłat (o 22,1%).

W badanym okresie w sumie kosztów spółki główną pozycją są koszty działalności operacyjnej stanowiące 99,5% wszystkich poniesionych kosztów.

W roku poprzednim w strukturze kosztów działalności operacyjnej największy udział miały następujące koszty rodzajowe: zużycie materiałów i energii (43,9%), wynagrodzenia (36,6%), ubezpieczenia społeczne i inne świadczenia (7,6%).

W roku bieżącym w strukturze kosztów działalności operacyjnej znaczący udział miały te same składniki i wynosi on: dla zużycia materiałów i energii 46,7%, dla wynagrodzeń 32,9%, dla ubezpieczeń i innych świadczeń 6,8%.

Kolejnym etapem analizy rachunku zysków i strat może być analiza struktury i dynamiki zysku brutto przedsiębiorstwa. W przykładzie 3.5 dokonano analizy struktury zysku brutto w badanym przedsiębiorstwie.

Przykład 3.5

	Wyszczególnienie	Stan na 31.12.2015 (w zł)	Wskaźnik struktury (w %)	Stan na 31.12.2016 (w zł)	Wskaźnik struktury (w %)	Dynamika (w %)	Odchylenie (w zł)
I	Zysk ze sprzedaży	30 577	97,9	42 438	98,6	138,8	11 861
II	Zysk z pozostałej działalności operacyjnej	444	1,4	342	0,8	77,0	-102
III	Zysk z działalności finansowej	200	0,7	248	0,6	124,0	48
IV	Zysk brutto	31 221	100,0	43 028	100,0	137,8	11 807

Analiza struktury zysku brutto

W badanym okresie dynamika zysku brutto przedsiębiorstwa ALFA sp. z o.o. w Katowicach wyniosła 137,8% i była skutkiem wzrostu zysku ze sprzedaży i z działalności finansowej oraz spadku zysku z pozostałej działalności operacyjnej. Wzrost zysku ze sprzedaży wynika z wyższej dynamiki przychodów ze sprzedaży niż z kosztów poniesionych na ich uzyskanie.

W strukturze wyniku finansowego spółki największy udział ma zysk ze sprzedaży, który stanowił w roku ubiegłym 97,9%, a w roku bieżącym stanowi 98,6% sumy zysku brutto. Zyski pochodzące z pozostałej działalności operacyjnej oraz finansowej w niewielkim stopniu wpływają na całościowy wynik z działalności.

PROGRAM PARTNERSKI

GRUPY WYDAWNICZEJ HELION

- 1. ZAREJESTRUJ SIĘ**
- 2. PREZENTUJ KSIĄŻKI**
- 3. ZBIERAJ PROWIZJĘ**

Zmień swoją stronę WWW
w działający bankomat!

Dowiedz się więcej i dołącz już dzisiaj!

<http://program-partnerski.helion.pl>

GRUPA WYDAWNICZA

 Helion SA

**Podręcznik do nauki zawodów
technik ekonomista i technik rachunkowości****Ta wiedza się opłaca!**

Ekonomista to zawód powszechny w gospodarce rynkowej. Zatrudnienie wykwalifikowanego ekonomisty gwarantuje sukces finansowy przedsiębiorstwa. Taki pracownik przygotowuje informacje będące podstawą decyzji podejmowanych przez kadrę kierowniczą. Uczeń kształcący się w zawodzie technika ekonomisty po ukończeniu edukacji staje się specjalistą w zakresie organizowania i prowadzenia działalności gospodarczej oraz prowadzenia rachunkowości w przedsiębiorstwach.

Kwalifikacja A.36. Część 2. Prowadzenie rachunkowości. Podręcznik do nauki zawodów technik ekonomista i technik rachunkowości w sposób przystępny prezentuje wiadomości teoretyczne z zakresu dokumentowania i ewidencjonowania operacji gospodarczych związanych z prowadzeniem i rozliczaniem inwentaryzacji. Wyjaśnia zawiłości dotyczące sporządzania sprawozdania finansowego, w tym tworzenia bilansu oraz rachunku zysków i strat. Autorzy wnikliwie przyjrzeni się także różnym sposobom prowadzenia analizy finansowej ze względu na rodzaj dobranego wskaźnika. Co więcej, każdą grupę wskaźników zobrazowano przykładem z rozwiązaniem, obliczeniami, interpretacją oraz analizą badanego zjawiska. Niewątpliwym wsparciem dla uczniów i nauczycieli będą ciekawe przykłady rozwiązań praktycznych stosowanych w organizacjach. Do podręcznika dołączono wzory wymaganych dokumentów, w tym sprawozdania finansowego dla wszystkich typów przedsiębiorstw, także dla małych jednostek oraz jednostek mikro. Zapropinowane zadania do wykonania pozwolą na samodzielne sprawdzenie poziomu posiadanej wiedzy przed przystąpieniem do egzaminu zawodowego z **kwalifikacji A.36. Prowadzenie rachunkowości**. Zadania przewidują wykorzystanie programu finansowo-księgowego, co dodatkowo ułatwi uczniom i słuchaczom sprostanie wymogom późniejszej pracy zawodowej.

Technik Ekonomista to doskonały, charakteryzujący się wysoką jakością i kompletny zestaw edukacyjny, przygotowany przez dysponujących ogromnym doświadczeniem liderów na rynku książek edukacyjnych i biznesowych — wydawnictwa Helion oraz Onepress. Wybór podręczników z tej serii bez wątpienia przyczyni się do podniesienia jakości pracy nauczycieli oraz efektów nauki uczniów.

W skład zestawu Technik Ekonomista wchodzi także:

- **Kwalifikacja A.36. Część 1. Prowadzenie rachunkowości. Podręcznik do nauki zawodów technik ekonomista i technik rachunkowości**
- **Kwalifikacja A.35. Część 1. Planowanie i prowadzenie działalności w organizacji. Podręcznik do nauki zawodu technik ekonomista**
- **Kwalifikacja A.35. Część 2. Planowanie i prowadzenie działalności w organizacji. Podręcznik do nauki zawodu technik ekonomista**

Podręczniki należące do tej serii zostały opracowane z myślą o wykształceniu kompetentnych techników, którzy bez trudu poradzą sobie z wyzwaniami w świecie współczesnej ekonomii i rachunkowości. Dzięki wiedzy zawartej w tych publikacjach możliwe będzie wykształcenie najwyższej klasy praktyków rachunkowości, pracowników działów księgowości, działów rachuby płac i pionów finansowo-księgowych firm. Jakość przygotowanego materiału docenia także osoby planujące prowadzenie własnej działalności gospodarczej. Koncepcja opracowania zawiera przedstawienie sposobu prowadzenia ksiąg rachunkowych odrębnie dla przedsiębiorstwa produkcyjnego, handlowego i usługowego. Ta książka pozwoli zarówno przygotować się do egzaminu zawodowego, jak i uzyskać wiedzę praktyczną, przydatną w przyszłej pracy.

Helion

księgarnia internetowa

<http://helion.pl>

zamówienia telefoniczne

0 801 339900**0 601 339900**

Helion SA
ul. Kościuszki 1c, 44-100 Gliwice
tel.: 32 230 98 63
e-mail: helion@helion.pl
<http://helion.pl>

Sprawdź najnowsze promocje:
• <http://helion.pl/promocje>
Książki najchętniej czytane:
• <http://helion.pl/bestsellery>
Zamów informacje o nowościach:
• <http://helion.pl/novosci>

ISBN 978-83-283-2661-3

9 788328 326613

sięgnij po **WIĘCEJ****KOD KORZYŚCI**